

Konference ICERI 2011 – 21. – 22. října 2011

ICERI (International Conference on Education, Research and Innovation) 2011, konaná v Káhiře, byla prvním ročníkem konferencí zaměřených na oblast vzdělávání, vědy, výzkumu a inovací pod záštitou mezinárodní organizace IEDRC (*International Economics Development and Research Center*), která má letitou zkušenost s pořádáním vědeckých konferencí po celém světě. Studenti Ph.D., zkušení profesori a vyslanci z řad neziskových a celosvětových organizací se společně sešli v reprezentativních prostorách hotelu Hilton v Káhiře.

Hlavním tématem vystoupení jedinců, ale i vědeckých skupin bylo nastavení nového kurzu, změn v oblasti vzdělávání na vysokých školách napříč všemi kontinenty s akcentem na kulminující finanční a sociální krizi ve světě.

Vzhledem k velice komplikovaným bezpečnostním podmínkám (práve vrcholící všelidové povstání), bylo konání konference pod drobnohledem bezpečnostních sil egyptské armády. Vojáci však nikterak neovlivňovali chod konference, pouze se starali o poklidný průběh setkání. Zájemci z řad účastníků mohli využít individuální vojenské ochrany při pohybu městem. Jelikož byl v průběhu konference dopaden a zabit Kaddáfí a obyvatelé Káhiry tuto skutečnost velice bouřlivě prožívali, bylo doporučeno, aby jedinci ubytovaní

ve vzdálených hotelech využili vojenský doprovod. Alarmující sociální bouře se však transformovala do bouřlivých diskusí *nad možnostmi změn a předcházení této událostem za pomoci vzdělávání, vzdělanosti.*

Mezi čestnými hosty konference byli prof. César Correa Arias (University of Guadalajara Jalisco Mexico), prof. Dr. Philos. Mag. Art. Tor Clausen (University College of Østfold) a Dr. Syed Zulfiqar Ali Shah (Chairman Higher Studies and Research).

První den měli hlavní slovo pozvaní řečníci. Velice působivý příspěvek norského profesora Clausena, který se zaměřil v první části na středoškolské vzdělávání v USA a jeho rizika, vygradoval do emocionálního zakončení v podobě úvahy o výchově a vzdělávání na vysokých školách, kdy varoval před nebezpečím odlivu inteligence do zahraničí. Pan profesor vzdal také čest mladým, kteří zahynuli v Norsku. Mezi jeho nejzajímavější myšlenky patřila pasáž o „rozvolněnějším“ stylu vzdělávání na vysokých školách v USA, kde je upouštěno od scholastických metod a je přistupováno ke zjednodušování, což má za cíl viditelnou degradaci vysokých škol (s výjimkou těch prestižních).

Následoval prostor pro jednotlivá vystoupení. Každý blok měl dvě hodiny a vystoupení byla limitována 15 minutami (+ 5 minut na otázky). Již v prvním bloku bylo vidět pestrost vystupujících. Mezi přednášejícími byli zástupci Litvy,

ZPRÁVY

Malajsie, Pákistánu, Thajska, Egypta, Rumunska, České republiky a mnoha dalších zemí.

Zajímavým tématem bylo zamyšlení skupiny kolem Berta Chena nad využitím e-learningu na vysokých školách v Japonsku. Autor příspěvku varoval před výrazným odcizením mezi studenty vysokých škol, které se již v Japonsku projevilo – studenti nemají potřebu se setkávat, vše řeší on-line. Největší debata vznikla po příspěvku, který pojednával o vzdělávání na vysokých školách v Íránu. Jelikož je Írán země, kde se systémem vzdělávání neustále mění a nikdy nebyl řádně dokončen (vlivem politických a vojenských aktivit), byla nosnou myšlenkou možnost vyvarovat se chyb ostatních. Zatímco se autor příspěvku snažil nalézt a vybudovat něco nového, ostatní se snažili přijít na chyby v systémech svých zemí.

Zástupce České republiky (autor zprávy o konferenci) se zamýšlel nad možnostmi a přínosy finanční krize pro přírodovědné obory na vysokých školách. I po tomto příspěvku se strhla bouřlivá diskuse, jelikož je zcela evidentní, že se bortí vize konstanty v podobě dolaru, ale fyzikální a chemické konstanty jsou stálé. Vzniká tedy otázka, proč nestudovat něco neměnného a konstruktivního namísto stále se měnících finančních trhů. Z diskuse vyplynulo několik základních

a velice alarmujících závěrů, například že na vysokých školách dochází k viditelnému propadu počtu studentů přírodovědných oborů. Tento propad sice dnes nevnímáme nikterak dramaticky, ale za několik let bude zásadní. Mezi navrhovanými možnostmi změny byla větší aktivita vysokých škol a opětovné varování před popularizací.

Pro odlehčení pak nadhodil jeden z účastníků diskuse vidinu, že podobně jako pták kiwi je i fyzik na vymření, pokud už vlastně jako druh nevymřel. Tato zdánlivě komická perlička však vede k hlubšímu zamyšlení.

Leitmotivem konference, který vykrytalizoval během jednotlivých příspěvků, byla „změna“. Snad symbolicky vystoupila jako poslední Somya Abdel-Mowla, zamýšlející se ve svém příspěvku nad hledáním zaměstnání pro ženy v Egyptě. Její závěr byl jediný: „Celý Svět chce změnu. My všichni chceme změnu. Nechtějme změnu. Změňme něco!“

Na večerním, poněkud formálním banketu za přítomnosti několika zahraničních ambasadorů a velvyslanců byla konference ukončena s přáním brzkého opětovného shledání a úspěšných implementací závěrů konference v akademické či jiné práci.

Daniel Mareš